

عنوان مقاله:

اقدام پژوهی: چگونه توانستیم با بکارگیری مباحث روانشناختی پرخاشگری یکی از دانش آموزان (شیرین) را بهبود بخشیم؟

محل انتشار:

دهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سارا نظری کنگاوری - شهرستان خمام دبستان فیاض بخش

محبوبه اطرافی - شهرستان خمام دبستان فیاض بخش

فرشته شریفی اربوسرا - شهرستان خمام دبستان فیاض بخش،

فرشته حیدری کپورچال - شهرستان خمام دبستان فیاض بخش،

آمنه خانزاده طولات - گیلان رودسردبستان بابایی ناصر سرا

خلاصه مقاله:

پرخاشگری، معمولاً به رفتاری اطلاق می شود که هدف از آن، صدمه رساندن جسمانی یا زبانی به شخص دیگر، یا نابود کردن دارایی آن است. بنابراین، آسیب زدن اتومبیل یک شخص به دست شخص دیگر، خفه کردن زنان توسط یک جانی و خشونت که دولت برای برقراری نظم و قانون اعمال می کند، تماماً اعمالی هستند که در تعریف پرخاشگری می گنجد. بهترین و جامع ترین تعریفی که از پرخاشگری ارائه شده، تعریف براون است. او، پرخاشگری را هر نوع عمل و رفتاری می داند که به طور مستقیم در جهت هدفی و به منظور آزار و اذیت رساندن به دیگران که مایل نیستند مورد آزار و اذیت قرار گیرند، اعمال شود. همچنین پرخاشگری را می توان هرگونه رفتاری دانست که متوجه آسیب رساندن و یا مجروح ساختن موجودی دیگر است. هر چند سطح پرخاشگری کودکان از موقعیتی به موقعیت دیگر فرق می کند ولی کودکان از لحاظ تداوم رفتار پرخاشگرانه در طول زمان با هم فرق دارند. کودکانی که در سال های اولیه بشدت پرخاشگرند، به احتمال زیاد در جوانی و بزرگسالی نیز پرخاشگر خواهند بود و کودکانی که پرخاشگر نیستند، به احتمال زیاد در بزرگسالی هم پرخاشگر نخواهند بود. البته، کودکان هنگامی که با وقایع تنش زا مثل جدایی پدر و مادر، یا بدنیا آمدن کودک جدید روبرو می شوند، بیشتر پرخاشگر می شوند. در واقع، پرخاشگری وسیله ای کودکانه است که گاهی بسیار خطرناک و زیانبار بوده و به جای حل مشکل و کاستن از فشار و ناراحتی، باعث دردسر و رنج تازه، برای شخص می شود.

کلمات کلیدی:

روانشناسی، آموزش، ترغیب، پرخاش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2012163>

